

GULDEN István: A Város-lódi Plébánia Története 1864. 833-837. 835. oldal.
Fizetős: https://adtplus.arcanum.hu/hu/view/MagyarSion_1864/

Sörös Pongrác: A pannonhalmi Szent Benedek Rend Története II.1903.109. old.

Az ügy megoldásáig hosszú idő mulik el, a mely alighanem túlmegy Pál apát kormányzásának évein. Három országbíró: Széchi Miklós, Szepesi Jakab és végül Czudar Péter foglalkoznak a perrel; az utóbbi a követelt mértékkel történő fölmérést is elrendeli,¹ s eredmény még sincs. Még 1375-ben is foly a per, azonban Péter meg sem jelenik az idézésekre.² Talán épen ez vezetett azután arra az eredményre, hogy az apátság a szücsi területbe olvadt birtokához hozzájuthatott.

Adáz küzdelem folyt Polálynak és vidékének birtokáért is, a mely ügyek-vésben Pál apát úgyszólván apátságának kezdetétől annak végéig nem talál pihenőt. Közben-közben valóságos harczok folynak. Midőn 1369 június 28-án a béli apátnak borsati és polányai jobbágjai tisztjük vezetése alatt Polányba mentek, hogy az eteji szénatermést szétoszták, kitört a viszálykodás. Jakab, János leveldi perjelnek testvére és tisztje az apátsági emberek szándékáról értesülvén, Német György, Pál, István, László ács, Péter tímár, Pál, az irástudó György falunagy, Hencselfia András, Sarang János, Kis Péter, Szakálás Pálnak fia, Mihály, Péter ács, Gergely kerélgvártó s az újleveldi kolostornál dolgozó köcsiszoló, összes kőfaragók társaságában és velük Szentés falunagy, Mihályfia Ferencz, Imrefia János, Nagy Illés, Mártonfia Miklós, Tamásfia György és Egyed, Péterfia János, Adorjánfia János, Pálfia Lukács, Pálfia György, Darabos László és testvére János, Imrefia András, Takaró Imre, Pünkösöd Péter óleveldi emberek Polányra romtottak s karddal, fejszékkel, nyilakkal s más öldöklő szerszámokkal támadást intéztek; majd másnap, június 29-én gyalog és kocsikon kora reggeli órákban, éjszél után ellenséges és rabló módon nekiestek mindenkinek, a kit esakértel, azt fején, azt testének más részén sebesítik meg; némelyeket elvernek, másokat keresztül nyilaznak, asszonyokat, özvegyeket verésekkel, kétélű bárdokkal sebeznek meg, karjukat törik; Jánosfia Mártonnak karját levágják, fején halálos sebbel illetik s félholtan szekérre dobva, Ó-Leveldre hurczolják, miként az apát tiszt-helyettesét, Benedeket is, kit nyilövésekkel, kardvágásokkal nyomorékká tettek s halála után még egyházi temetésben sem részesítették. Mindezzel be nem érve, Polányt teljesen kirabolták; háztartási dolgokat, vászonneműket, kaszákat, ekéket, vasszerszámokat, fegyvereket, élelmiszereket, ökröket, teheneiket, növendékfarmokat vagy 140 darabot, továbbá 9 lovat, ugyanannyi sertést Polányról és Borsatról Ó-Leveldre hurczoltak.

A támadás után siralmas képet lehetett látni. A megölt Benedek vére odatapadt házának küszöbéhez, Miklósfia Antal polányi jobbágy veséje táján megsebesülve feküdt, a borsati Kozmafia László a kardvágástól fején kapott sebt nyögte; Gergely, volt falunagy, szintén kardtól sebesült meg, Péterkefia Miklós

¹ Pannonthalmi rendi levéltár, Capsa 34. Hh.   ² U. o. Capsa 42. L.

NÉMETH Péter: A városlódi karthauzi kolostor története és régészeti emlékanyaga I.

A Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei 19–20 1993. 370. oldal.

[Németh V.lódi karth. kol..pdf](#)

„A továbbiakban rendkívül érdekes az az 1369. évi oklevél, amely a bakony-béli apátsággal folytatott háborúskodásról szól. A veszprémi alispán és a szolgabírák júliusban lefolytatott, a béli apát érdekében megtartott vizsgálat során megállapították, hogy a perjel lövöldi emberei, kiket név szerint is felsorolnak, Polyán és Borsod birtokokat egy hajnali napon elpusztították.”

SÖRÖS Pongrác:

A pannonhalmi Szt. Benedek rend története 1903. 383., 104. okl.